

Transsexualita

Transsexualita je porucha pohlavní identity, charakterizovaná ***inverzní sexuální identifikací***. Transsexuální žena (MtF) se identifikuje s ženským pohlavím, transsexuální muž (FtM) s pohlavím mužským. Tito lidé mají trýznivý a stálý pocit opačné sexuální příslušnosti, než do jaké je nutí jejich tělesné vybavení. Jsou **nespokojeni** se svým genitálem a přejí si být vybaveni tělesnými znaky opačného pohlaví. Pochopitelně též touží po sexuální roli opačného pohlaví. Vlastní sexuální uspokojení je pro některé transsexuály významné, pro jiné druhotné. Každopádně hlavním jejich problémem je snaha po změně pohlaví a negativní vztah k vlastnímu genitálu. V cílovém opačném pohlaví se většina transsexuálů chová heterosexuálně. Existuje však mezi nimi také homosexuální menšina.

Transsexualita je **celoživotním problémem** jedince. Ne ve všech životních etapách je však natolik zjevná, že vede k problémům. V dětství jsou transsexuální osoby nápadné svými heterotypními zájmy a sklony, a také svou heterofilií (tíhnutím ke společnosti dětí opačného pohlaví).

Klíčem ke **změně sexuální role** je změna ošacení, životních způsobů a zájmů. Mnozí transsexuálové a transsexuálky velmi dobře zvládnou "hraní" opačné sexuální role. Při podrobnějším pozorování však vždy působí nějak strojeně a nedokonale. U dospělého člověka není tak jednoduché vystupovat v opačné pohlavní roli. Obecně se zdá, že svou úlohu lépe zvládají ženy (F-M) v mužské roli, než muži (M-F) v roli ženské.

Terapeutická asistence při transsexualitě: Základem je zde psychoterapie. Vhodný a kvalitní terapeutický vztah se buduje dlouho. Protože transsexualita vzniká pravděpodobně již v prenatálních životních fázích, a protože je stavem nezvratným, není možné tyto jedince vést k popření deviace. Pacient má být poučen o podstatě svého problému. Důležitá je podpora při organizování života v opačné sexuální roli. Kromě oblečení a změny zájmů a chování je důležité také změnit jméno a příjmení na sexuálně neutrální. V řadě případů se daří pacienty a pacientky adaptovat na takto provizorní a "částečně" změněnou sexuální roli.

Fáze terapeutické asistence u transsexuality lze v podstatě definovat pět:

1. diagnóza a diferenciální diagnóza,
2. život v opačné (cílové) sexuální roli (v českých podmínkách spojený se změnou jména a příjmení na sexuálně neutrální), # hormonální terapie (s cílem navodit druhotné pohlavní znaky opačného pohlaví),
3. chirurgické výkony (kastrace a úprava prsů a zevního genitálu) a konečně
4. definitivní změna matričního pohlaví.

Popsané etapy nejsou vždy průběhové. Známe řadu nesporně transsexuálních pacientů a pacientek, kteří se na některé popsané etapy zastavili a z různých důvodů nepostoupili dále.

Reference

Autor: **doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc.** (přednosta Sexuologického ústavu 1. LF a VFN (<http://sex.lf1.cuni.cz/>))

- RABOCH, Jiří a Petr ZVOLSKÝ. *Psychiatrie*. - vydání. Galén, 2001. 622 s. s. 335-336. ISBN 9788072621408.

Související články

- Homosexualita
- Sexuální delikvence